

Bestemmelsen i *stk. 3*, der ikke findes i den gældende lov, svarer til § 6, *stk. 5*, i lov om godskørsel, og de samme hensyn, der ligger til grund for denne bestemmelse, gør sig gældende i relation til buskørsel. Det primære formål med bestemmelsen, der ligeledes er indeholdt i det ændrede adgangsdirektiv, er at bidrage til udviklingen af sunde konkurrencevilkår samt – for så vidt angår de i de kollektive overenskomster indeholdte regler om arbejdstid og lignende vilkår – at fremme færdselssikkerheden.

Bestemmelsen i *stk. 4*, der svarer til § 6, *stk. 3*, i godskørselsloven, indeholder forbud mod, at tilladelsen overgår til andre helt eller delvis ved salg, bortforpagtning, udleje, udlån, pantsætning, kreditorfølgning, arv eller lignende. Virksomheden skal have indregistreret et antal motorkøretøjer svarende til antallet af tilladelser.

Bestemmelsen i *stk. 5*, der omfatter vejtransport, såvel buskørsel som godskørsel, indebærer, at offentlige myndigheder skal give Direktoratet for Vejtransport enhver oplysning om motorkøretøjers registreringsforhold. Direktoratet for Vejtransport vil således via terminal kunne få adgang til oplysninger i Centralregisteret for motorkøretøjer om registreringsforhold, hvilket vil være af stor betydning for kontrollen med overholdelse af lovgivningen og indebære administrative lettelser for erhvervets udøvere. Efter godskørselsloven og lovforslaget udstedes tilladelser på navn til vedkommende virksomhed, idet tilladelsen gælder for kørsel med ét motorkøretøj. Direktoratet foretager kontrol af om virksomheden har indregistreret mindst lige så mange tilladelsespligtige motorkøretøjer, som den har tilladelser, hvilket sker ved, at der indsendes kopi af registreringsattester, som også danner grundlag for anden kontrolvirksomhed og anvendes ved udstedelse af visse tilladelser til international kørsel. Direktoratet modtager årligt 20–23.000 fotokopier af registreringsattester og ved etablering af direkte terminaladgang vil indsendelse kunne undgås, ligesom behandlingstiden vil kunne nedbringes.

Til nr. 13

Forslaget til § 20, *stk. 2*, skal ses i sammenhæng med det tilsagn, trafikministeren i overensstemmelse med udvalgsflertallets tilkendegivelse afgav i forbindelse med udvalgsbehandlingen om forslag til lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik om, at samtlige busser i kollektiv trafik i Danmark ved nyan-skaffelse skal være udstyret således, at bevægelses-hæmmede med eller uden kørestol kan befordres.

Gennemførelsen af kravet om, at samtlige busser, der indregistreres første gang efter 1. januar 1991, skal være udstyret således, at køretøjet kan benyttes

af kørestolsbrugere, vil indebære merudgifter, der årligt vil andrage mindst 50 mio. kr., idet udgiften vil afhænge af, hvor mange køretøjer i den kollektive bustrafik, der vil blive udskiftet i de kommende år samt af, hvorvidt det vil være muligt at nedbringe den nuværende udgift til installering af løfteanordning m.v., der andrager ca. 150.000 kr. pr. bus.

Amtrådsforeningen tilkendegav under den pågældende udvalgsbehandling, at foreningen ikke kunne anbefale et krav om, at alle nye rutebusser skal udstyres med lifte og andet udstyr til kørestole.

Amtrådsforeningen tager fortsat afstand fra et krav om kørestolslifte i rutebusser, og det samme er tilfældet for så vidt angår Kommunernes Landsforening, Hovedstadsområdets Trafikselskab, Landsforeningen Danmarks Bilruter og Turistvognmændenes Landsforening.

Sundhedsministeriet har ikke bemærkninger til forslaget og dette støttes af socialministeriet og formandskabet for Det centrale Handicapråd. Bolig-, Motor- og Hjælpemiddeludvalget støtter ligeledes forslaget, men foreslår, at der overvejes en ændret formulering, således at løsning af adgangsproblemet vil kunne ske på anden måde end ved montering af lifte.

Til nr. 14

Forslaget til § 21, *stk. 4*, svarer til § 8, *stk. 2*, i godskørselsloven.

Til nr. 15

Forslaget til § 22 svarer til godskørselslovens § 17.

Det foreslås i overensstemmelse med den gældende lovgivning, at strafferammen for overtrædelse af loven bliver bøde. Forbeholdet, der ikke findes i den gældende lov, om, at højere straf kan være forskyldt efter anden lovgivning, henviser specielt til straffelovens § 131, hvorefter straffen er bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder for den, som uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller vedblivende udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt.

Det er meget vigtigt at modvirke, at vognmandsvirksomhed udøves uden tilladelse, eller at denne virksomhed udøves ved anvendelse af stråmænd. Stråmandsvirksomhed kan straffes efter straffelovens § 131, *stk. 2*, hvorefter den, som medvirker til, at en person, der er fradømt retten til at udøve en virksomhed, udøver denne, straffes med bøde eller under særlig skærpede omstændigheder med hæfte. Herudover gælder det almindelige medvirkenansvar, jf. straffelovens § 23. § 22, *stk. 3*, indebærer, at der også vil kunne pålægges selskaber, staten, kommuner, Hovedstadsområdets Trafikselskab og fælleskommuna-